

“போரில் நீ வனென்றால், அதை நீ விபரிக்க வணேண்டியதில்லை; தோற்றால், அதை விபரிக்க நீ அங்கிருக்கக்கூடாது!” இரண்டாம் உலகப் போருக்குத் தீ மட்டியவரும், ஜேர்மன் சர்வாதிகாரியுமான அடொல்ஃப் ஹிற்லர்தான் இதைச் சொன்னவர். ‘2009 மே 18இல் மூபிவூக்கு வந்த தமிழீழப் போரில் விடுதலைப் புலிகள் எப்படித் தோற்றுப் போயினர்?’ என்ற வினாவுக்கு விடயைளிக்கக்கூடாது என்பதற்காகவே அவ்வமபைபின் மூலவர்கள் பலரும் கட்டாக உயிரிழந்தார்கள் என இக்கூற்று எண்ணத் துண்டுகின்றதல்லவா? இதவேளை, விடுதலைப் புலிகளின் தோல்வி குறித்து, போரியல் வல்லுனர்களும் அரசியல் ஆய்வாளர்களும் புதிய புதிய எடுக்கோள்களையும் அனுமானங்களையும் ஊகங்களையும் முன்வைப்பதில் ஆளுக்காள் இதுவரகைகும் சளகைகவூமில்லை; இன்னமும் களகைகவூமில்லை. எது எவ்வாறாயினும், நந்திக் கடலில் நடந்துமுடிந்த அவலத்தின் காரணங்களை ஒரு சாமானியனின் நோக்கில், நற்குகன்ற சலல்லிவிடும் சாமரத்தியம், நான்கே நான்கழைத்து வார்த்தை ஒன்றிடம் உண்டு. அதுதான் ‘துரோகம்!’

துரோகத்தின் ஓட்டுமொத்த விளசை சலான முள்ளிவாய்க்காலில் முற்றுப்பெற்ற ஈழப்போரினால், ஈழத்தில் வாழ்ந்துவரும் தமிழ்ப்சேம் மக்களுக்கு இன்னல்களைத் தவிர இலாபமதேம் கிட்டியதில்லை. ஆயினும் இப்போரின் மூலமாக ஒருசில நல்ல இலக்கியங்களாவது வந்து கிடதை திருக்கின்றனவே என எண்ணி ஓரளவு மனதைச் சமாதானப் படுத்திக்கொள்ள முடிகிறது. குறிப்பிட்ட காலம் வரை இருபக்கச் சமச்சீர்க்கொடுக்கப் பிடிகள்கிடயிலிருந்து இலக்கியம் படகைகவணேடிய இக்கட்டான சூழ்நிலை ஈழத்தமிழ்ப்படபைபாளிகள் பலருக்கும் இருந்து வந்தது. ஒருபக்கக் கடுப்பிடிகள் ஓய்ந்து தளர்ந்துள்ள போதிலும், மறுபக்க அச்சுறுத்தல்கள் முற்றாக மறந்தமகைகான அறிகுறிகள் ஏதுமில்லை. இவ்வாறான நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில் தான், தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் மிக நீண்ட காலத்தின் பின்னர், போரிலக்கியத்திற்குப் புதியதொரு பரிமாணம் ஈழப்போரினால் கொண்டுவந்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது என்ற உண்மையைத் தமிழிலக்கியத் துறசார விற்பனர்கள், விமர்சகர்கள் பலரும் ஒப்புக்கொள்ளத் துவங்கியுள்ளனர். இத்தகயைதொரு பின்னணியிலயே சமகால ஈழத் தமிழிலக்கிய முன்னோடிகளான ஒருவராக மதிக் கபடும் அமரர் சவங்கை ஆழியான அவர்களது போர்க்காலப் படபைபான ‘விடியலதைத் தடே’ எனும் நாவலை அணுக விழகிறனே. 2011இல் எழுதப்பட்ட, 67 பக்கங்களகைக் கொண்ட இந்நாவல் குறித்து – “விடியலதைத் தடே” என்ற இச்சிறு நாவல்

Written by - க. நவம் -

Friday, 02 September 2016 19:01 - Last Updated Friday, 02 September 2016 19:05

தமிழரின் சமகாலத்தசைச் சித்திரிக்கும் ஓர் அரசியல் கதையாகும்” என்று தமது முன்னுரையைச் சுவகை ஆழியான் ஆரம்பிக்கிறார். அதனைத் தொடர்ந்து, சூதந்திரத்தின் பின்னரான பொன் இராமநாதன், பொன் அரூணாசலம் போன்றோரது இணக்க அரசியலும், ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம், சி. சூந்தரலிங்கம் போன்றோரது இணக்கமும் பிணக்கமும் இணைந்து-பிணைந்த அரசியலும், எஸ்.ஜே.வி. சலெவநாயகம், அமிர்தலிங்கம் ஆகியோரது அஹிம்சை அரசியலும், ஆயுதம் ஏந்திய பிரபாகரன் குழுவின் ஆயுதப் போராட்ட அரசியலும் பரேினவாதத்திற்குக் கிதிராகப் போராடிப் பிஜயமான கதையைச் சலெல்லிச் சலெல்லும் அவர், “இன்று மீண்டும் அன்றைய ஆரம்பகட்டத்திற்கு வந்துள்ளோம். இவற்றை இந்த நாவல் பசேுகின்றது” என்றும், “நம்பி ஏமாந்த தமிழினத்தின் சலோக வரலாற்றை இந்த நாவல் ஆவணப் படுத்துகின்றது” என்றும் அந்த முன்னுரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

மன்னார் மாவட்ட மாந்தரைப் பட்டினத்தின் முண்டரைப் பட்டிக்கும் வளையாங்குளத்துக்கும் இடரைப் பட்ட பிரதசேத்திலுள்ள பாலியாற்றங்கரையில் அமரைத் திருக்கும் சூங்கன் குழி கிராமத்திலிருந்தே இந்த நாவல் சலெல்லுகொள்ள ஆரம்பிக்கிறது. அமரையும் அழகும் நிறரைத் சறியதொரு கிராமம், அது. மலாத்தம் சூமாரச் 56 பரேகைக் கொண்டு, எட்டே எட்டாக் குடும்பங்கள் தான் அங்கு வசிக்கின்றன. கிராமத்தின் தலமைகனான அம்பலவாணரின் பிள்ளைகள், பரேப் பிள்ளைகளைக் கொண்டு நாலு குடும்பங்கள்; மிகுதி நான்கும் அவரது உறவினர்களது குடும்பங்கள். தந்தைவழிச் சமிகத்தின் அச்சலட்டான உதாரணமாகத் திகழும் சூங்கன் குழியில் அம்பலவாணர் வதைத்துதான் சட்டம். அவரது சமமதமின்றி அயலிலுள்ள ஓர் சின்ன ஆட்டாக் குட்டியும் அங்கு சத்தமிட முடியாது!

இராணுவத்தின் ஆக்கரலோஷம் மிக்க பன்முனரைத் தாக்குதல்களுக்கு முகம் கொடுக்க முடியாமல் விடுதலரைப் புலிகள் பின்வாங்க ஆரம்பித்தபோது, “பொடியள் சலெப்பமாக அடிச்சு விரட்டி விடுவான்கள்” என்ற அம்பலவாணரின் உறுதியான நம்பிக்கை சிதரைந்துபோகிறது. முழுச் சூங்கன் குழி கிராமமும் அவரது முன் நடத்தலுடன் பிநகரியரை நலாக் கி இடம் பெயர்கிறது. பின்னர் முரசுமலோட்டகைக்கும் அங்கிருந்து புதுக குடியிருப்புக்கும், ஈற்றில் நந்திக் கடல் பகுதியின் கலெப்ப புலவாக்கும் போய்ச் சரேந்த போது, அம்பலவாணர் தமது உறவினர்களில் 22 பரேரைப் போருக்கூப் பறிகொடுத்து திருந்தார். பொடியளின் சாகசம் பொய்யாய்க் கனவாய்ப் போன தரூணம், அவரது குடும்பத்தவர் 56 பரேில் 20 பரே மட்டும்ே எஞ்சியிருந்தனர். இடையில் நடந்து முடிந்த மனிதப் பரேவலத்தரை, ஆறாத கவலையுடன் தீராத வலெஞ்சினத்துடன் இந்த நாவல் விபரிக் கிறது! பரேரில் பொங்கிப் பரெுகிய குறுதியாற்றின் பாய்ச் சலுடன் கலந்திணரைந்து, அம்பலவாணரின் குடும்பக் கதையரை நரையும் நாவல் கட்டியளளிச் சலெல்கிறது!

அம்பலவாணரின் பரேன் சசிதரன், விடுதலரைப் புலிகளுடன் இணரைந்து, கலோண்டாவில் முகாமில் புத்திரிகை வலெளியீட்டுப் பணியில் ஈடுபட்டுக் கொண்பிரந்து சமயம் சந்தித்த மரகத்ததிடம் மனதரைப் பறிகொடுக்கிறான். யாழ்குடாநாட்டின் மீதான ஆக்கிரமிப்பரை இலங்கை இராணுவம் தீவிரப்படுத்துவரை, வலிகாமம் முழுவதும் வன்னியரை நலாக் கி இடம் பெயர் ஆரம்பிக்கிறது. மரகதமும் குடும்பத்தவர்களும் மட்டரை முடிச்சுக் களுடன், நாவற குழிப் பாலம் கடந்து, கிளாலி ஊடாகக் கிளிநொச்சி சலென்று, அங்கிருந்து திருவையாறு போய்ச் சரேும் அச்சம் மலிந்த பயணத்தரைக் கிளகைக் கதையாக

Written by - க. நவம் -

Friday, 02 September 2016 19:01 - Last Updated Friday, 02 September 2016 19:05

முன்னுரிமை கொடுக்கும் ஒரு படப்பாளி என்ற வகைக்குள் மட்டுப்படுத்தி வதை திருந்தது. பங்காளராக இல்லாமல் பார்வையாளராக இருந்து இலக்கியம் படகைக் கும் அவரது பல ஆக்கங்களில் சமீக முக்கியத்துவம் சமரசம் செய்யப்பட்டிருப்பதான ஒரு அபிப்பிராயம் பல விமர்சகர்கள் மத்தியில் நிலவி வந்துள்ளது.

மலேமும், சிங்கள ஆழியான் தமது பல கலகை கழக நாட்களில் பரோசிரியர் கலைசபதியிடம் கல்விகற்றதன் பயனாக, தமது எழுத்தழியத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் இடதுசாரிச் சிந்தனையால் கவரப்பட்டிருந்தார். ஆயினும், கடந்த நூற்றாண்டின் அறுபதுகள்க்குப் பின்னரான சூமார் 3 தசாப்தகாலமாக ஈழத்தில் சிலவாக்குப் பெற்றிருந்த முற்போக்கு அணியுடன் அவர் தம்மை இணைத்துக் கொண்டவரல்ல. அதவேளை அவர் ஒரு தீவிரத் தமிழ்த் தேசியவாதியுமல்ல. பதிலாக, தமது சகோதரர் புதுமலைலோனின் பாதிப்புகள் காரணமாக, ஒரு மிதவாதத் தமிழ்த் தேசியவாதியாகவும் தமிழ்ப் பற்றாளனாகவும் தம்மை இனங்காட்டிக் கொண்ட அவர், பெரும்பாலும் யாழ் இலக்கிய வட்டத்தினருடனேயே தமது ஊடாட்டங்களை வதை திருந்தார்.

இவ்வகையில் ஒரு சித்தாந்தச் சார்புநிலைப்பட்ட படப்பாளியாக அவர் தம்மை மாற்றிக்கொள்ளாத போதிலும், தாம் வாழ்ந்த சமீகத்தில் கண்டவற்றை - கட்டெவற்றை - உணர்ந்தவற்றை யதார்த்தப் பண்புடன் கட்டிய படப்புகளாக உருவாக்கினார். மிக நீண்ட காலமாகக் கதை சொல்லும் மரபாக இருந்துவரும் யதார்த்தவாத அபிப்பிராயையே தமது இலக்கியப் பயணத்தைத் தொடர்ந்து மறக்கொண்டார். யதார்த்தவாதத்தின் தொடர்ச்சியாக மறக்கிளம்பிய இயல்புவாத அல்லது நவீனத்துவ அல்லது பின்நவீனத்துவப் பண்புகள் எவற்றையும் தமது படப்புகளில் அவர் ஒருபோதும் பரிட்சித்துப் பார்த்தவரல்ல.

கல்கி, சாண்டிலியன், அகிலன், நா. பார்த்தசாரதி போன்ற தமிழக எழுத்தாளர்கள் எவ்வாறு மெல்லுணர்வுகளைத் தீண்டி, இலட்சிய வேட்கைகளை விதைத்து, ஒரு புதிய தலமைற்றை வாசகர்களதைத் தம் வசப்படுத்துதலினால்களோ, அவ்வாறே ஈழத்தில் ஒரு வாசகர் பரம்பரையைச் சிங்கள ஆழியான் தமதாகக் கிவதை திருந்தார். காட்டாறு, வாடகை காற்று, கிடுகுவலே, இரவின் முடிவு போன்ற அவரது நாவல்கள் பல பரந்துபட்ட வாசகர்களிடையே வரவறே பைப் பெற்றிருந்தமகைக் கு இதுவும் ஒரு பிரதான காரணம். அந்தவகையில், போர்க்கால வரலாற்றைப் பின்புலமாகக் கொண்டு, அக்கால வாழ்க்கையை யதார்த்தப் பண்புகளுடன் கட்டிய ஒரு படப்பாக்கும் பணியினால் 'விடியலதைத் தேடி' நாவல்டாக அவர் வெற்றிகரமாகச் செய்து முடித்திருக்கிறார்.

தான் வாழும் சமீகத்து மக்களுக்காத் தேவை என்று ஒரு படப்பாளி கருதும் செய்தியதைத் தனது படப்பில் சொல்வதற்கு, அப்படப்பாளிக்குப் பரிண சூதந் திரமும் உரிமையும் உண்டு. ஆயினும் இந்த உரிமையும் சூதந் திரமும் ஈழத்தமிழ் எழுத்தாளர்க்கு 2009 மே 18 வரை கிடகை கவில்லை. அதன் பின்னர் கிடகைத் தவாய் பின்பைப் பயன்படுத்துகிக் கொண்ட படப்பாளிகளும் சிங்கள ஆழியானும் ஒருவராவார். விடுதலைப் புலிகளின் தோல்வியை வரவறே ருத் திரதாண்டவம் எனும் நாவலை 2012இல் அவர் எழுதியிருக்கின்றார். அதற்கு முன்னதாக 2011இல் விடுதலைப் புலிகளை மிகக் கடுமையாக விமர்சித்து எழுதப்பட்டதுதான் 'விடியலதைத் தேடி.' எனும் இந்த நாவல். பரினவாதத்திற்கு எதிராக மறக்கொண்ட போராட்டங்கள் யாவும் பரிச்சியமாயின என்றும், அதற்கான முழுப் பொறுப்பும் விடுதலைப் புலிகளையே சாரும் என்றும் கற்றுச் சிங்கள ஆழியான், தமது கண்டனங்களையும் அவற்றிற்கான காரணங்களையும் இந் நாவலில் அடக்கிக் கொண்டே போகிறார். "எத்தனை சந்தர்ப்பங்கள் கிடகைத் தன. அத்தனை பசே சுவார்த்ததைச் சந்தர்ப்பங்களையும்"

Written by - க. நவம் -

Friday, 02 September 2016 19:01 - Last Updated Friday, 02 September 2016 19:05

பிரபாகரனின் பிட்வாதம் வீணாக்கியது” (பக். 56) என்று வளிபட்டயாகக் கஃறும் சவங்கை ஆழியான், ஈழத்தில் தமிழ் பசும் மக்களது ஓர் குறிப்பிட்டகால வாழ்வின் உண்மதைத் தன்மயுடனும் நம்பகத் தன்மயுடனும் நாவலாக்கித் தரவணேட்டும் என்ற வடேகயுடன் இந்த நாவலை எழுதியிருப்பதாகத் தரிகிறது.

Novellus என்ற இலத்தீன் சொல்லே ஆங்கிலத்தில் **Novel** ஆகியது. அதனைத் தமிழில் நாம் நாவல் என அழகைக்கிறோம். **Novellus** என்பது இலத்தீன் மொழியில் ‘இளமயும் புதுமயும்’ எனப் பொருள்படும் ஓர் சொற்பதமாகும். சவங்கை ஆழியானின் ‘விடியலதைத் தடே’ எனும் நாவலில் இப்பொருண்மை பரெதும் எய்தப்பட்டதாகச் சொல்லமுடியாது. புதுமயான உருவகங்களோ படிமங்களோ இன்றி, ஒற்றைப் பரிமாணம் கொண்டதாக – நரேகோட்டாத் தன்மை கொண்டதாக இந்த நாவல் படகைகப்பட்டது. ஆயினும் தமிழ் இலக்கிய உலகில் இடம்பறும் மிகச் சிறிய நாவல்களும் ஒன்றான ‘விடியலதைத் தடே,’ சுவங்கன் குழி கிராம மக்களது வாழ்வில் வீசிய காலச் சஃறாவளியைச் சஃருக் கமாகவும் உருக் கமாகவும் சொல்லும் ஓர் புனவை. இலங்கைவாழ் தமிழினத்தின் ஓர் குறிப்பிட்ட கால அரசியல் வரலாற்றில் இடம்பற உண்மையைச் சம்பவங்களின் முக்கியமான ஓர் பதிவு. தமிழர்தம் உரிமைகளை வளிறடுக்கவளென்றே கொள்ளப்பட்ட வழிமுறைகள் பலவும் கைபட்டாத நிலையில், ஆயுதப் பலத்தினைப் பிரயோகித்து அவ்வரிமைகளைப் பறித்தடுக்க மறே கொள்ளப்பட்ட முயற்சியும் படுதலால் வியில் முடிந்தமைகளை காரண காரியங்களாகச் சொல்லும் கதை. அவ்வகையில், ஈழத் தமிழர் மீது திணிகப்பட்டவந்த வாழ்வின் குரஃரங்களளை எதிர்த்துக் குரலழைப்புவதற்குத் தவையான ஆத்ம பலத்தயும் எழுத்தாற்றலயும் கொண்ட அமரர் சவங்கை ஆழியானின் ‘விடிவதைத் தடே’ நாவலுக்களென்று, ஓர் வரலாற்றுப் பறும்மதியும் முக்கியத்துவமும் உண்டு என்பதயும், அவரது படைப்பிலக்கிய முயற்சியில் இந்த நாவல் ஓர் முன்னகோக்கிய பாய்ச்சல் என்பதயும் வாசகர்களால் எளிதில் இனங்கண்டுகொள்ள முடியும்!

knavam27@hotmail.com